

29 Αυγούστου 2022

**Τίμιος Πρόδρομος, Αισθάνθηκα μία πολυποίκιλο
και θαυμαστή ευωδία που με ευωδίασε και με
καταγλύκανε μέχρι τα κατάβαθα της ψυχής μου!**

[Ορθοδοξία / Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Άγιος Ιωάννης Πρόδρομος, εφέστιος εικόνα Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου Αγίου Όρους.

(Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Περί ευωδίας της άγιας Δεξιάς του Τιμίμου Προδρόμου

[Γράφει ο Μοναχός Λάζαρος Διονυσιάτης]:

Ένας αδελφός πάρα πολύ οικείος και αγαπητός με ερώτησε κάποια μέρα:

- Αισθάνθηκες ποτέ ευωδία, όταν ασπάζεσαι την Αγία Δεξιά [το δεξιό χέρι του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, ιερό θησαύρισμα της Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου Αγίου Όρους];

- Όχι, του λέγω, ουδέποτε αισθάνθηκα τέτοιο πράγμα, παρ' όλο που πολλές φορές κάθε χρόνο την ασπάζομαι μετά της οφειλομένης προς τον Προστάτη μας ευλαβείας [ο Τίμιος Πρόδρομος είναι προστάτης της Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου]. Εν τούτοις ουδέποτε το εξαιρετικό ένιωσα...

- Και όμως, μου λέγει, σε διαβεβαιώ ό,τι, σπάνια βέβαια, όταν συγκαταβαίνει ο Τίμιος Πρόδρομος και θέλει να παρηγορήσει τινά δι' ους λόγους αυτός γνωρίζει, εκπέμπει τέτοια ευωδία, όπου καταπλήττεται κανείς και θαυμάζει. Κάποτε, κατά καιρούς βέβαια, όχι πάντοτε, αισθανόμεθα και άλλων αγίων λειψάνων μερική ευωδία, αλλά η της Αγίας Δεξιάς, αδελφέ, πολύ διαφέρει, δεν περιγράφεται.

- Σε πιστεύω, του λέγω, διότι ως μείζων υπάρχων όλων των αγίων και προφητών και ως από κοιλίας μητρός αγιασθείς, βεβαίως έχουν και τα αγία λείψανά του εξαιρετική χάρη. Παρακαλώ σε, πες μου: Πότε συ την αισθάνθηκες και πώς;

- Άκουσέ με, αγαπητέ, πλην παρακαλώ, ας μη δημοσιευθεί το όνομά μου. Κατά το έτος 1927, οπότε ήμουν μάγειρος και εργαζόμουν τότε με πολλή προθυμία και ευλάβεια, κατά την εορτή των Γενεθλίων τον Προδρόμου, εις την πανήγυρη [24 Ιουνίου η ετήσια μεγάλη πανήγυρη της Μονής] δηλαδή, μαγείρεψα από το βράδυ μαζί με τον βοηθό μου, τρεις μεγάλους νταβάδες [πολύ μεγάλα μαγειρικά σκεύη για το ψήσιμο του φαγητού] μπακαλιάρo, περίπου 400 διακονίες (μερίδες). Συνέχεια κατέβαινε ο ένας νταβάς και ευθύς ανέβαινε ο άλλος στη φωτιά. Να μη πολυλογώ όμως και σε καθυστερώ, μέχρι τις 4 η ώρα είχα τελειώσει το βράσιμο και το κένωμα [το σερβίρισμα] στα πιάτα.

Κατακαήκαμε επάνω στη μασίνα, που ήταν κατακόκκινη από την πολλή φωτιά και αφού τελειώσαμε το μαγείρεμα, εγώ δεν επήγα να ξεκουραστώ, γιατί ο νους και η καρδιά μου ήταν μέσα στην εκκλησία, απ' όπου ακούσαμε τις ψαλμωδίες από το μαγειρείο και έτυχε να 'χουμε αρίστους ψαλτάδες γι' αυτό προσπαθούσα να τελειώνω γρήγορα, να πάω να τους ακούσω, όπερ και εγένετο. Στεκόμενος λοιπόν σ' ένα στασίδι της Λιτής, παρακολούθησα πανευλαβώς όλην την ακολουθία.

Η Αγία Δεξιιά Χείρα του αγίου Ιωάννου Προδρόμου.

Εις τούς αίνους λοιπόν, οπότεν γίνεται ο ασπασμός της Αγίας Δεξιάς και χριόμεθα

από τον ιερέα, τότε στην σειρά μου επήγα και εγώ μετά πολλής ευλαβείας και αγάπης και πόθου, όπως πάντα.

Έβαλα τις γονυκλιτές μετάνοιες και εφίλησα την Πάντιμο Δεξιά, την βαπτίσασα τον Κύριον, και, ω του θαύματος και της πατρικής σου αγάπης Τίμιε Πρόδρομε!

Τότε, λέγω με τον ασπασμό, αισθάνθηκα μία πολυποίκιλο και θαυμαστή ευωδία, ευωδιάσασά με και καταγλυκάνασα με έως τα κατάβαθα της ψυχής μου, διά την οποία εκπληττόμενος μεγάλως ευχαριστούσα τον Τίμιο Πρόδρομο, όπου καταδέχθηκε και παρηγόρησε την μηδαμινότητά μου.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Μοναχού Λαζάρου Διονυσιάτου, «Διονυσιάτικαι Διηγήσεις», Άγιον Όρος.

<https://bit.ly/3Q1Tndn>